

VIATGES

Passejant pel sud de la Xina - Part I

Josepa Blanch

Motius de feina ens varen portar a viatjar a un país tan desconegut per a nosaltres com la Xina, i vam aprofitar l'avinentsa, per conèixer una mica la contrada.

Marxem de nit, el vol ens fa respecte, són moltes hores. Fins ara, milions d'estels ens han acompanyat, al meu voltant gairebé tothom dorm, llums apagats, algú altre com jo, que no pot agafar el son, també mira per la finestra. Encara no a mig camí, allà baix, unes llumetes disperses palesen que aquesta part de l'univers ja es lleva. Anem tan alts, que a l'horitzó sembla que es pugui veure la volta arrodonida de la bola del món. Ara, els munts de núvols apilats, fent formes i figures, com cotó flux esponjós, passen, del gris al rogenç del sol ixent, al blavós, al blanquinós. Quan ja s'obre el dia, les grans planúries de Mongòlia impressionen. Semblen de terra rocallosa i àrida, dura i seca, plenes d'altiplans i petits turons, trossos ressecats, la vida aquí ha de ser molt difícil. Ja prop del nostre destí, l'avió sobrevola el sud del mar de Xina. D'un blau intens, està solcat de petites embarcacions que voregen illes i illots retallats al mig de l'oceà.

Ja som a Hong Kong. Hem arribat a l'aeroport de Chek Lap Kok, nou i flamant terreny guanyat al mar a l'illa de Lantau. Sembla que, malgrat la millora del nou emplaçament, els continua agradant el risc, i que, com si volguessin evocar l'antiga instal·lació, a l'hora d'enlairar-se, ho fan per sobre de les terminals, creant, per a tothom qui ho veu, un efecte d'esglai, encara que no tan punyent com quan, en aterrar, es podia veure, des de la finestra de l'avió, a l'interior dels habitatges, el programa de TV. que en aquells moments estaven emetent.

Un pont a sobre el mar, de més de 2 quilòmetres, ens porta cap a terra ferma. Impressionant el port per la seva extensió. Els contenidors de mercaderies, amb les seves grues per estibar-los, donen una visió clara de la capacitat comercial d'aquest punt estratègic del sud de la Xina.

Ja és capvespre. Avui les nostres hores de sol han estat minses. El primer que veiem de la península de Kowloon, on nosaltres ens allotgem, és la Nathan Road, immens caos de neons, rètols publicitaris, tràfec intens, riudes de gent, botigues amb les millors marques, hotels de luxe, restaurants, cases de massatges..... També les Chungking Mansions, edifici vell i atrotinat, amb un trànsit constant de persones entrant i sortint, hostes resignats a dormir en un petit espai en pèssimes condicions d'higiene i comoditat, bé que per un preu molt baix. El 1994, el cineasta Wong Kar Wai, amb el seu film *Chungking Express*, va retratar i explorar bé aquest petit submón.

La influència dels anys d'assentament anglès són visibles a l'actual vida d'aquesta ciutat. Conducció ordenada per l'esquerra, escales mecàniques, ponts elevats i passos soterrats per creuar avingudes i carrers, voreres protegides per baranes, molt transport públic, autobusos, metro i taxis. Túnel a sota el mar per creuar de la península a l'illa. Enllaços en *ferry* per anar a tot arreu.

Grans centres comercials amb oferta variada i total, de luxe, mig o barat, s'hi pot trobar de tot el que pugui demanar la imaginació, i a qualsevol hora, tanquen tardíssim a la nit, i tenen obert fins i tot els dies de festa. En cas que faci mal temps, ponts tapats per damunt els carrers uneixen les grans superfícies, sense necessitat de sortir a l'exterior.

La sastreria anglesa, amb les millors teles per fer vestits a mida, bàsicament d'home, hi és a bastament representada. Les lleixes, plenes de peces de llana o alpaca de bones marques, així com de roba de cotó per a camiseria, ens recorden el nostre món passat. En els seus aparadors, mostraris de colls per a les camises, botons de puny i de jaquetes, tot de gran qualitat, classicisme anglosaxó.

Ens criden l'atenció els hipòdroms amb curses de cavalls, i cases d'apostes plenes de gent que prova la seva sort. El *cricket* també ha quedat com una part de l'herència colonitzadora.

Tot i que ara Hong Kong, Kowloon i Nous Territoris ja formen part de la Xina, han quedat com una petita autonomia, amb govern propi, moneda, bandera, autofinançament, fronteres i doble idioma, anglès i mandarí. Per tot això, quan conversem amb ells, es nota un cert sentiment de superioritat respecte de la Xina, que, des de la zona de Hong Kong, es veu menys seriosa i avançada. Quan surt el tema de les famoses falsificacions, s'afanyen a aclarir que allà estan prohibides i no pas a la Xina, on se'n troben, però de molt baixa qualitat. Val a dir que passejant per la Nathan Road i els seus voltants, a cada pas, ens aturen venedors, semblen d'ètnia hindú o pakistanesa, per oferir-nos rellotges,

bàsicament Rolex, i bosses de L.Vuiton, que deuen ser les més copiades del món. La venda, però, no es fa a peu de carrer, sinó a dins d'entrades, pisos, i espais mig dissimulats.

Hi ha diferències socials, però el diner es respira a l'ambient. El parc mòbil de vehicle privat és notable. Les primeres marques, models que a Europa encara no s'han vist, a Hong Kong ja circulen pel carrer, i és evident que el mercat ho accepta, ja que s'han de fer, expressament, amb el volant a la dreta. Ens comenten que, tan sols en aquesta ciutat, hi ha 3500 Rolls Royce matriculats. Les joieries, una toca a l'altra, són espectaculars. Els brillants hi són de totes les talles i mides, dissenys en or, pedres precioses, rellotges..... Costa d'entendre que hi hagi demanda per a tanta oferta.

És diumenge, i curiosament, passejant per Hong Kong, coincidim amb milers de noies filipines dedicades al servei domèstic, que tenen dia festiu i aprofiten per acostar-se a l'illa i formar petits grups, assegudes a terra a les voreres i ran de carrers, mengen, juguen a cartes, s'arreglen els cabells, es fan la manicura, la pedicura..... No deixa de ser peculiar el lloc de la trobada, ja que fa molta calor i les platges, precioses, de fina sorra blanca, estan desertes.

Amb poc terreny, han d'edificar molts gratacels per als set milions de persones empadronades, habitatges de pocs metres i d'alt cost. Des de dalt del pic Victòria, el més alt de l'illa, la munió de punxes que s'enlairen apilotades cap al cel dona una visió clara d'aquest garbuix. A la riba del port Victòria, a la banda de l'illa de Hong Kong, entitats bancàries i grans empreses de tot el món han construït les seves seus, en un *skyline* magnífic, que es torna encara més espectacular a les vuit del vespre, quan, des de la Stars Avenue, a la península, es contempla l'enllumenat de tots els edificis alhora, en un devessall de colors diferents i làsers que omplen el cel durant uns vint minuts. Després i fins a la mitja nit, cas-

R A D I O
GRAU
 DIGITAL • MÚSICA • VIDEO
 ELECTRODOMÈSTICS • INFORMÀTICA

Cafes
pont
 Avda Rafael Casanova, 38 • 08206 SABADELL (Espanya)
 Tel. 93 726 62 22* • Fax 93 727 00 60

T'ho posem fàcil

ARTGRAF
 INDÚSTRIA GRÀFICA

T. 902 145 000 - www.artgraf.es

cadetes de llum omplen la ciutat. Aquí, al passeig de les estrelles, han fet com a Hollywood i a Cannes, a terra hi ha marcades, sobre una llosa, les mans i els noms d'actors i directors propis, així com escultures que evoquen el món del cinema.

Aquesta gran urbs, que ens sembla molt occidental, ens ensenya la seva cara autòctona quan visitem la badia Repulse i el port d'Aberdeen. Passegem en *sampan*, però amb motor, el progrés els ha fet perdre les seves precioses veles planes, que es poden veure en molts dibuixos i gravats d'èpoques passades a les sales del modern Museum of Art, i també al Cultural Center. La petita passejada en *sampan* ens permet de veure de prop els vaixells de pesca, i les cases flotants que encara resten habitades.

Visitem el Man Mo Temple, a l'illa de Hong Kong, i el Wong Tai Sin Temple, a Kowloon. Ambdós són llocs de culte, amb budes contents i grassonets, ben guardats per guerrers acolorits i malcarats. Els memorials on guarden les cendres dels seus difunts són petits calaixets, normalment amb el retrat del mort i amb ofrenes d'encens, de menjar fresc i de flors, gairebé sempre preciosos lliris blancs i olorosos.

Només podem contemplar les flors de lotus dels jardins del Chi Lin Nunnery, monestir que està tancat a les visites, ja que fa dies que el tifó Damrey també va decidir que aquesta època és bona per allotjar-se a la zona. Boires espesses i denses, vents molt forts, pluges i ruixats, mar de fons, millores i empitjoraments sobtats, ja hem conegut un fenomen atmosfèric nou per a nosaltres. Malgrat que ens priva d'anar a determinats indrets que tenim interès a conèixer, quan el Damrey bufa fort, ens alleugereix una mica de tanta xafogor i humitat.

Ens fan fora de la zona i ens n'anem al Jade Market, recinte tancat on treballen, fan tractes i venen valuoses joies d'aquest verd mineral que tenen tant a l'abast. De nit, el Temple Market, al carrer del mateix nom, és un tomb agradable.

Per informar-nos de com va el món, ja fa dies que anem tirant amb el *South China Morning Post* i l'*Asian Wall Street Journal*, però no perdem les esperances de trobar algun diari en espanyol i, per fi, a la terminal dels transbordadors, ens venen per un preu molt alt, un El País, imprès des d'internet, i amb poques pàgines. Malgrat tot, era el del dia.

Una hora de *ferry*, passaport i visat, anem a passar el dia a Macau. Declarat recentment patrimoni de la Humanitat per la Unesco, hi trobem un gran contrast, ja que, de l'etapa portuguesa, 450 anys, guarda uns edificis colonials, acolorits i tranquils, que no tenen res a veure amb la modernitat dels seus veïns. El Largo do Senado, la rua da Felicidade, la Santa Casa da Misericórdia, la fortalesa i les ruïnes de la catedral de Sao Paulo, de la qual només es conserva la façana, donen al visitant una idea de l'antic esplendor.

Encara que Macau ja està integrat a la Xina, el govern fa els ulls grossos, ja que és el paradís del joc. Dotzenes de casinos, horribles parcs temàtics amb sales de jocs, vulgars reclams de colors i formes exagerades, porten el jugador viciat a empantanegar-se fins a les dents, a les cases de penyores i emprèstits, per aconseguir recursos i continuar la seva recerca de la fortuna fàcil.

MONISTROL
CINE FOTO

Fotografia - Cinema

Passeig de la Plaça Major, 4
SABADELL